

opholde sig der, kunne faa et Stykke Smørrebrød, et Glas Sodavand eller en Kop Te eller Kaffe; en lille Beværtning, selv om den kun blev primitiv, vilde mange være glade ved.

Kort sagt, ikke paa et eneste Punkt har jeg følt mig overbevist af den højtærede Ministers Udtalelser, og det vil ikke kunne lykkes at overbevise mig, før alle disse Brøst og Mangler blive afhjulpne. Thi med al Respekt for den højtærede Generaldirektør og hans Dygtighed tillader jeg mig at tro, at der dog indenfor Driftspersonalet er Folk, der, selv om de staa lidt længere nede paa Stigen, have Forstand paa, hvorledes Driften kan ledes paa en praktisk Maade. Og det er ikke paa nogen mulig Maade for at gøre sig vigtige, at de fremsætte deres Meninger derom, thi deres Navne komme jo aldrig frem, men de mene, at de lige saa godt kunne have Forstand paa det som Generaldirektøren, i hvert Fald, hvad det praktiske angaar. Og praktiske Vink bør aldrig tilsidesættes eller forkastes, som det hidtil har været Tilfældet. Den ærede Minister vilde have, at jeg skulde nævne Personer og Stationer. Det er et stort Forlangende, thi hvis man kommer ind paa det, vil det ikke alene for mig, men ogsaa for enhver her i Folketinget være saaledes, at ingen fremtidig kan henvende sig til dem om den ene eller den anden Sag. Men jeg skal sige til den ærede Trafikminister: Send en Fuldmægtig fra Trafikministeriet omkring i Landet, giv ham Ret til at tale med de forskellige Funktionærer fra Stationsforstanderne ned til Portørerne, men garanter enhver af disse, at de Oplysninger, de fremkomme med, ikke paa nogen Maade skulle komme dem til Skade, ja — saa forsikrer jeg den ærede Trafikminister, at han vil faa en ganske artig Bunke Erklæringer for, at det, jeg har sagt her, er fuldstændig korrekt. Og hvis man ikke vil gaa indenfor selve Etaten, hvad der naturligvis er det korrekte, behøver man kun at gaa ud i Landet og høre, hvad der bliver sagt rundt omkring til Folk af de Mænd, der staa indenfor Etaten, og man vil høre, at der rundt omkring er Utilfredshed, saa med et, saa med et andet. Og det er Statens Pligt at undersøge Forholdene for at faa Manglerne ud af Verden.

Jeg ønsker, som allerede udtalt forrige Gang, at man vilde udvide Rammerne saaledes, at der er tilstrækkelige Folk til at afløse i de forskellige Stillinger, hvorved enhver Mand kan faa Løn for den Gerning, han udøver. Gaar man fremdeles frem ad den anden Vej, vil man kun opnaa at skabe yderligere Utilfredshed fra oven nedad, en Utilfredshed, hvis Eksistens ingen i vort Land kan være tilfreds med. Jeg gør mig derfor knn til Tolk for denne Opfattelse, for at vi derved kunne komme bort fra den Utilfredshed, som absolut eksisterer for Tiden.

Endelig skal jeg rette en Tak til den ærede Trafikminister, fordi han saa klart svarede, at Driften mellem Korsør og Kiel ikke skulde gaa ud af vore Hænder. Jeg stoler paa, at det Løfte bliver holdt; idet jeg med vist de fleste i dette Land siger, at det vilde være en Skandale for vort Land, den Dag, vi ogsaa lod den Route falde ud af vore Hænder.

Endelig er der en lille Forespørgsel, jeg skal stille til den højtærede Trafikminister, inden jeg slutter. Jeg vil spørge: Er det rigtigt, at en saa dygtig og anset Læge som Dr. Lund i Korsør, der efter forskellige Meddelelser søges af Majoriteten af Jernbanepersonalet, er opsagt fra Jernbanens Side, og i saa Fald: Hvorfor? Det er af Interesse for en stor Del af Befolkningen at faa et reelt og klart Svar derpaa.

Jessen: Jeg skal ikke komme ind paa Storpolitik. Derom er der efter mit Skøn ved denne første Behandling af Finansloven talt saa meget og saa udførligt, at man næsten ikke skulde synes, der kunde fremføres noget nyt mere. Naar jeg har bedt om Ordet, er det for at gøre forskellige Henstillinger til forskellige af de højtærede Ministre om saglige Spørgsmaal.

Det var med Glæde, jeg hørte, at den højtærede Indenrigsminister agter at indbringe Forslag om Landpostbudenes Pensionering. Det vil blive hilst med stor Tak af denne Stand. Jeg vil tillade mig at gøre den Henstilling til den højtærede Minister, om det ikke var muligt, at Landposternes Gang med Postsager paa et Par af Folkekirkens Helligdage kunde blive ændret. Jeg sigter herved til 1ste Jule-